במום בשוביי היו ביים הבטיו בדיני יים

נַבָּנָב בַעָּבַב י דִרך דְנָדְ בַנְיָבְ הַעַבָּיה דְּבָּי

בנים דים יכור נסיים היכור דיים המו

---- ---- -----

בול כפי לפנומי היתו

והר נהניה מנה מנחובו

לביפה דפורייםה הום .

י במים: פס נפ יניד י

מבתפי מדקפיד מסגדק

לי מנידין מתחייב זה ממון/

(סיפה דף ב:) כל מקום

הרי כחן שני עדים עד

הכתוב אחד כדכתיב לא

החד בחים (דברים יע):

שמחייבו שבועה ובדיני

יב דאי הוה מסהיד מחייב

ודלמה לה הוי משתבע

ושלם: ופו ליכפ - דחייבינו

ם: כעושה מלמכה במי

קל כנגדן משקלות במסכת

)והן נפסלין במלחכה: פטור

י סדהיוק שחינו ניכר לח

כולהו הני תיובתי מתנייתה

צים - תקע לו בחזנו פתחום

עבד ביה מששה בגופו:

כסיקן פלוגתייהו מיפרשה

ת הכד (דף כת.) בנתקל

פקיר נוקיו: פנפ כפריי

ב נהדיה: למכריה .

ייד ווכד ייד כד הייד בי נד נודים ייד כר בדו דינין בין מקרב זכר הגל האם ובין מקרב סמנ שבין ספ שובים החב הננ הדבר חמה חמרנן בפרק כל הנשרפין (סנסדרין דף שוי ושם") כפתני במקום שבוף חמה חו לינה לבח פפור ליחייב למ"ד

אשו משום חליו וכן כפתו לפני ארי וי"ל דודחי חי כפתו והביחו במקום שסוף חמה או לינה לבא או ארי חייב אבל התם מיירי שכפתו במקום שהיה ולא הזיזו ממקומו ולא הזי מלמלם הואיל והחמה והלינה והארי אין עליו בשעת כפיתה וההיא יו מיי׳ שם מושיע שם דאתקיל עליה בדקא דמיא אפילו כפתו והביאו שם ואח"כ אתקיל פטור דדמי לזורק הן ותרים בידו ואפילו קדם הוא ונטלו פטור וא"ת ההיה דהשיך בו את הנחש דפטור למ"ד מעלמו הוא *מכים אמאי פטור [ג׳ל מקיא] לפי מה שפירש בשמעתין דפי פרה (דף כג:) ששם ידו לתוך פיו והשיך ליחייב משום אשו דודאי הנחש פשין קח פוש"פ שם יזיק האדם וי"ל דשאני התם שאין

הארם עדיין בשלם:

ה אבנ בחיי פר מסנכות מימ סניי

ה'ת סיי מיה סעים יה:

מו ד מיי׳ שם פוש"ע

בה ספיף מו:

מז ה מיי׳ פי"ז מסלכום

לאוין כח פוש"ע ה"מ שי' לג סעיף ג :

יה : מיי שם סמג שם

ים ח מיי׳ שם סמג שם

ב ב מיי פיה מכלכות

ועיין ככית וככיי שם:

כאי מיי׳ שם פי׳ז כאי ז כמג שם מוש״מ

כג ל מיי׳ פי"ד מהל"

סמג עשין סט טוכ"ע ה"מ סי' תיה סעיף ז:

בד ם מיי פ'נ מהלכות

כתג שם פושים הית פיי

כה נ מיי' פיד מסלי

םם סעיף כ:

חובל ומויק כלי ז

מוכל ומזיק כלכה ה

מקי ממון כלכה ה

: 05

עדות כלכה ה סתג

כפיף מ:

טום"ע ח"מ סי' כה

ומושים שם:

עדות כלכה ז סמג

כובונא בעי לשלומי - וכי תימא פטור מדיני אדם משום כב כ מיי׳ פ׳ז מכנ׳ דלא ידעי' שהם עדי שקר מ"מ כיון שאם היינו יודעין שהם עדות שקר משלם אין שייך למיתני פטור מדיני אדם: אלא לחבריה - כגון שאין לחבריה מה לשלם או שהלך למדינת הים או כגון שאין אנו יודעים שהם עדי שקר ודוקא שוכר אבל אמר פטור מדיני שמים דסבור שלא ישמעו לו דאין נראה לומר דנקט שוכר לחשמועיכן דחפי' שוכר פטור מדיני חדם שחדן זה שום חידוש ולקמן לח מ'ת פי שני ספיף ח: עביד לריכותא אלא מדיני שמים ועוד כו ס מיי׳ שם קובים דבפירקין תכן (דף נמ:) השולח את הבערה ביד חש"ו פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמיסשלח ביד פקח הפקח חייב משמע דשולח פסור אף מדולי שמים: פשימא אם לא יודב. וכו' · וח"ת ה"מ כשעבר על שבועמן (ה) הים דים פשמה כדכתיב ושמעה קול אלה וי"ל דה"ק בי לשעור כל שמפש כדכתיב ושמעה קול אלה וי"ל דה"ק בדכר שאם לה יצד:

קרא כשעובר (א) בדבר שאם לא יגיד

היה נושא עון אז יביא קרבן שבועה

אבל בלא שבועה נמי איכא נשיאות

עון כדמוכח במתני' באחד דיני

ממונות (סנהדרין דף לז:) ודוקח בב"ד

דכשחומרים חין חנו יודעים להעיד

שוב אינם יכולין להעיד דכיון שהגיד

שוב אינו חוזר ומגיד והיינו אם לא

יגיד דקרא אבל חוץ לב"ד אין לחוש

ביכול לחזור ולהעיד: העושה מלחכה במי חמחת . עד שלא נתן האפר כדתניא במס' פרה .(פ"ד מ"ד) פרה נפסלת במלחכה עד שתעשה חפר והמלאכה פוסלת במים עד שישים האפר לתוכה ובספרי יליף מקרא יכול אף קדשן ת"ל למשמרת למי נדה ולח שכבר מי כדה: כשוך מדיני אדם - בפ' הניזקין (גיפין נגי) פריך מיניה למ"ד היוק שחין ניכר שמיה סיוק: אבל סני אנטריך ליה . וא"ת הנותן סם המות נמי חידום הוא למיתני כדאמריכן לעיל (דף מז:) דאפילו כם המות דלא עבידא דאכלה

דבירו בפני הדליקה היכי דמי אילימא דכטיא ליה ברוח מצויה יבדיני אדם נמי נהייב לאלא דממיא ברוח שאינה מצויה ורב אשי אמר "ממון אתמר משום דשויה ממון באש: אמר מר יהשוכר עדי שקר ה"ר אילימא לנפשיה 'ממונא בעי שלומי אדם נמי ניחייב 'אלא לחבריה היודע עדות לחבירו ואינו מעיד לו תרי פשימא במאי עסקינן אילימא בבי אלא בחד ותו ליכא והאיכא (סימן העושה בסם ושליח חבירו נשבר) *יהעושה מלאכה במי חמאת ובפרת המאת פמור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא *הנותן סם המות בפני בהמת חבירו פמור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא *להישולה את הכערה ביד חרש שומה וקמן פמור מדיני אדם וחייב בדיני שמים והאיכא *מתמבעית את חבירו פטור מדיני אדם והייב בדיני שמים והאיכא *נשברה כדו ברה"ר ולא סלקה נפלה גמלו ולא העמידה ר"מ מחייב בהזיקן וחכ"א פמור בדיני אדם וחייב בדיני שמים אין מיהא איכא מובא והני אצמריכא ליה מהו דתימא בדיני שמים נמי לא ליחייב קם"ל הפורץ גדר בפני בהמתחבירו מהו בדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל הכופף קמתו של חבירו נמי מהו דתימא לימא מי שמים נמי לא ליחייב קמ"ל ולרב אשי כסויי כסיתיה ניהלך ובדיני שמים נמי לא ליחים קמ"ל והשוכר עדי שקר נמי מהו דתימא לימא *דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין ובדיני שמים נמי לא ליהייב קמ"ל והיודע עדות להבירו ואינו מעיד לו לשקרא ובדיני שמים נמי לא ליחייב קמ"ל: חייב היכי דמי אילימא בכותל בריא כי לא

עוע כי חתרה 'אמאי פמור תחלתו בפשיעה וסופו באונס הוא מ"ד *תחילתו בפשיעה וסופי באונס פטור אלא למ"ד תחילתו וסופו באונס חייב מאי איכא למימר אלא מחני' בכותל בריא לא התרה וכי איתמר דרבה אסיפא איתמר הניחה בחמה או לחרש שומה וקמן ויצתה והזיקה חייב אמר רבה "ואפי' חתרה יא היכא דלא חתרה דכולה בפשיעה הוא אלא אפין חתרה דתימא הויא לה תחילתו בפשיעה וסופו באונס קמ"ל דכולה היא מ"ם דאמר ליה מידע ידעת דכיון דשבקתה בחמה כל : דאית לה למיעבד עבדא ונפקא: הוציאוה לסמים לסמים חייבין

שמים ושמא אין כל כך חידוש: כסוףי כסיתיה וא"ת גלוי וידוע למקום למה נתכוין אם לטובה אם לרעה וי"ל דאפי׳ זובה שלא ימהר לשרוף ויוכל להציל בעל הבית בתוך כך מ"מ בדיני שמים חייב דאיבטי ליה לאזדהורי ולאסוקי אדעתיה שלא יבא לו : בוהן דתימא הויא לה תחלתו בפשיעה וסופו באונם קמ"ל דכולהו פשיעה היא י ק"ק דה"ל למימר מהו דתימא כולה אונס הוא

דתימא כיון דלמסתריה קאי מה עביד הוה ידענא דאתיא רוח שאינה מצויה ובדיני דאמר נמי ממון איתמר מהו דתימא אנא נסי מהו דתימא מי יימר דכי הוה (*אתינא) מסחדינא ליה הוה מודה דלמא הוה משתבע נפרצה בלילה או שפרצוה לסמים כו': אמר רבה והוא שחתרה אבל לא חתרה מאי התרה אמאי חייב מאי ה"ל למעבד אלא

רעוע אפר פר "הכופף קפתו של

ייקכה דאורייתא הוא "אם לא יגיד ונשא עונו

שלח תבעיר בה החש יי כרב שומעין - והיה להם : והום שמתרה · הח דתק לה פמור כגון שחתרה פילה הכותל דחנום הוא : רה - חלח מעלמה נפלה: שיעה • אול נפילה דעביד ופו באונם. דהא לא נפלה ה: הניסם למפן דפמר גתה היה בסוף המפקיד ים חליבה (ישני דש"ם חליבה ה"ג אלא מתכי' בכותל ינו לח חתרה : הניסה ו' למר רבה ואפילו ובכותל בריח: פחלפו שהגיחה בחמה ופשיעה פתיחת הדלת דחמרינו תחבולות שיכולה לעשות : לערה : וסופו באונם . עלדקה • תחבולות:

גליון השים וכו' ועוד קייל. פמום לי כא באמת ביכא דעד אחד כדהמרי' כשכועות רפ"ד סכל מודים בעד סוטה וכו' ובתוסי ריש סיטה דיה כל כהש בחמת אמאי לא אמריק דוכוא עד סיינו כ' דוקא . וע"ב מה שתירש הבל לרש" דכ"כ לקושמא דמילמא דוקה ניש: דייה פסור וכוי דביוק שהיט ניכר לה במים כיוק. קשם נת"ש רש"י תהלם כפושם מלאכה ב ב ק ל בהן מבקלות וכזה אף למ"ד דשמים כיוק פסור ע"ב